

Schimbări binecuvântate în contextul sărbătorii Nașterii Domnului Isus

Diacon LUCIAN LUPEAN,
Biserica Penticostală
Emanuel, Codlea
Județul Brașov

Trăim într-o perioadă confuză și plină de incertitudine la toate nivelurile: religios, social, financiar, politic.

Lumea întreagă vorbește despre SARS-CoV-2, despre starea de urgență, despre lipsa locurilor de muncă și despre alte lucruri privitoare la viitor care tind să aibă o conotație profund negativă. Este o vreme a frământărilor crescânde, un timp cum generația mea nu a mai prins până acum.

În același timp, ne aflăm în perioada sărbătorii nașterii Domnului Isus, iar mesajul creștinilor de pretutindeni trebuie să fie încurajator, aducător de speranță într-o lume deabusolată. Cred că, în acest context, atât noi, cât și cei din jur, avem nevoie să auzim și să credem cuvintele pe care îngerul Domnului le-a transmis păstorilor din Betleem: „*Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*” (Luca 2:10-11).

Dacă cei din jur vorbesc despre nesiguranță, noi să vorbim despre siguranța unui viitor strălucit cu Dumnezeu, dacă cei din jur se îngrijorează, noi să vorbim despre pacea lui Hristos, dacă cei din jur vorbesc cu frică, noi să le spunem să nu se teamă, dacă cei din jur sunt întristați, noi să le vorbim despre bucurie. Mai mult ca oricând, Biserica lui Hristos trebuie să fie o lumină într-o lume deznădăjduită.

Ținând cont de timpul special în care ne aflăm, este esențial să analizăm evenimentele pe care le găsim prezentate în Biblie referitoare la nașterea Domnului Isus. Scopul pe care îl urmărim este ca Dumnezeu, prin Cuvântul Său, să ne conștientizeze cât este de important să punem accent în fiecare zi pe acele lucruri care ne apropie de El și care ne vor ajuta să fim o binecuvântare pentru cei din jurul nostru.

Sărbătoarea nașterii Domnului Isus este un eveniment care afectează întreaga omenire, înlocuind diverse aspecte negative cu aspecte binecuvântate.

Teama este înlocuită cu bucuria

Mai întâi să medităm asupra mesajului adus de îngerul vestitor păstorilor din Betleem: „*Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună*” (Luc. 2:10b). Păstorii aveau motive să se teamă, mai ales că se întâmpla un lucru supranatural, fără nici o avertizare, erau vizitați de către un înger venit din cer. Probabil, ei se gândeau că vizita

aceasta nu avea nimic bun în ea. În multe situații din Vechiul Testament, când oamenii au primit astfel de vizite, s-au temut crezând că vestitorii angelici vor anunța mari necazuri. De exemplu, Manoah, tatăl lui Samson, după ce a fost vizitat de către îngerul Domnului și-a exprimat teama în fața soției lui astfel: „*Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu*” (Jud. 13:22). Îngerul care a vestit nașterea Domnului precum și oștirea cerească ce-l însoțea, a adus un mesaj de speranță și bucurie păstorilor.

Este drept că, atunci când privind la tot ce se întâmplă în jurul nostru, nu găsim foarte multe motive de bucurie. Când privim însă la Isus, bucuria Sa inundă viața fiecăruia dintre noi, fiind determinată de faptul că El S-a născut în lumea noastră ca să ne salveze din robia păcatului, ca să ne aducă un viitor și o nădejde (Ier. 29:11). Nimeni nu ne poate lua nădejdea aceasta, indiferent de circumstanțe și de împrejurări, căci dacă Dumnezeu ne-a promis mântuirea în dar, viitorul nostru este asigurat.

În altă ordine de idei, este foarte important ca bucuria nașterii Mântuitorului să fie împărtășită cu oamenii din societatea contemporană, doar atunci ei vor ști că avem un Salvator și că deținem motivul suprem al bucuriei. Teama de prezentul tensionat și de viitorul nesigur poate fi spulberată doar atunci când fiecare persoană va conștientiza că mântuirea este un lucru de mare preț, având valoare veșnică. În contrast cu viața veșnică, viața pământească este efemeră, iar ce este trecător nu trebuie să ne destabilizeze spiritual sau să ne tulbure în mod profund.

Îngrijorarea este înlocuită cu lauda

În al doilea rând, sărbătoarea nașterii lui Isus este un eveniment care ne arată că îngrijorarea este înlocuită cu pacea. În Luca 1:26-38 ne este relatat evenimentul în care îngerul Gavril îi spune Mariei: „*Vei rămânea însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Isus*” (Luca 1:31). Ne putem imagina cu toții starea de confuzie pe care Maria a avut-o după vestea primită din partea acestui înger. Scriptura ne spune că Maria s-a tulburat foarte mult (Luca 1:29). Mai apoi, întrebările Mariei denotă o stare de îngrijorare: „*Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta?*” (Luca 1:29) sau „*cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?*” (Luca 1:34).

„*Nu vă temeți:
căci vă aduc o
veste bună*”
(Luca 2.10b)

Când în viața noastră se întâmplă lucruri surprinzătoare, mai puțin plăcute, suntem predispuși spre îngrijorare și suntem tentați să punem întrebări de genul: De ce mi se întâmplă tocmai mie lucrul acesta? Cum aş putea să rezolv problema aceasta cu care mă confrunt? Ce voi face în continuare? Uneori, întrebările vin în mod natural și pot părea ca fiind ceva normal, dar să nu uităm că Dumnezeu este suveran peste viața noastră și peste întreg universul. El are răspunsurile cele mai profunde la frământările noastre pentru că la Dumnezeu nimic nu este imposibil.

După perioada întrebărilor și a scurtei frământări, Maria a acceptat planul măreț al lui Dumnezeu spunând: „*Iată roaba Domnului, facă-mi-se după cuvintele tale*” (Luca 1:38). Mai târziu, înțelegând că Dumnezeu este în spatele a ceea ce i se întâmplă și văzând modul în care Dumnezeu începea să lucreze, ea a exclamat cu bucurie: „*Sufletul meu mărește pe Domnul și mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu*” (Luca 1:46).

Revenind la noi, atât la nivel personal, cât și la scară națională, chiar dacă uneori trecem prin perioade de frământări, să nu uităm că avem un Dumnezeu măreț care luptă pentru noi, iar în curând întristarea noastră se va prefăce în laudă adresată Domnului. În contextul acestei sărbători, putem să învățăm că Dumnezeu are un plan bine definit cu privire la noi și tot El veghează să îl ducă la îndeplinire. Având în vedere grija Sa părintească pentru noi este vremea să adorăm numele Domnului.

Îndoiala este înlocuită cu încrederea în Cuvântul scris al lui Dumnezeu

Evenimentul nașterii lui Isus ne mai arată că îndoiala este înlocuită de siguranța în făgăduințele lui Dumnezeu. Pentru noi, care vedem deslușit relația din Biblie a nașterii Mântuitorului, este ușor să identificăm faptul că promisiunile lui Dumnezeu se împlinesc, dar pentru cei aflați în mijlocul evenimentelor nu a fost chiar atât de simplu. Ei au trebuit să treacă fiecare etapă mai puțin plăcută, de la anunț la așteptare, iar apoi de la așteptare la împlinirea planului divin. Chiar și așa, Maria și Iosif au crezut că Dumnezeu va duce la bun sfârșit planul Său cu privire la ei. Drept dovadă, Maria a acceptat planul

lui Dumnezeu (Luca 1:38), iar Iosif a acționat pe baza cuvintelor primite din partea mesagerului divin „*și a luat la el pe nevasta sa*” (Matei 1:24).

În ce privește nașterea Domnului Isus, Dumnezeu a prevestit prin profeții Vechiului Testament cum se vor derula evenimentele. Tot ce a spus Dumnezeu referitor la contextul nașterii Mântuitorului s-a împlinit întocmai, exact așa după cum a fost scris: numele pe care urma să îl poarte Mântuitorul (Matei 1:22-23), omorârea pruncilor de parte bărbătească din Betleem și din împrejurimi (Matei 2:17-18), locul în care urma să locuiască Isus cu părinții lui (Matei 2:23). Tot ce a fost prevestit, la vremea potrivită s-a împlinit, Cuvântul Său fiind dovedit mereu ca adevărat. Lucrul acesta ne dă încredere în Dumnezeu și în cuvintele Sale. Atunci când suntem cuprinși de îndoială, să nu uităm că ceea ce spune Dumnezeu se împlinește, iar gândurile pe care Dumnezeu le are cu privire la noi, sunt „*gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde*” (Ieremia 29.11). Chiar dacă suntem în mijlocul încercării, privirea noastră să fie ațintită spre Cuvântul Său care ne arată promisiunile mărețe ale lui Dumnezeu pentru viața noastră. Doar așa, încrederea în El va birui îndoiala.

Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci de veci și se va împlini negreșit.

Necunoscutul este înlocuit de cunoscut

Un al patrulea lucru, dar nu ultimul, pe care îl învățăm din evenimentul nașterii Domnului Isus este faptul că lucrurile ascunse sunt descoperite la vremea rânduită de Dumnezeu. Pentru magii din răsărit, contextul privind nașterea pruncului Isus era un mare necunoscut, aproape un mister. Ei știau că s-a născut un împărat, steaua călăuzitoare i-a îndrumat spre Israel, dar nu știau exact locul unde evenimentul acesta avusese loc. De aceea, ei au început să întrebe oamenii din Ierusalim: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?*” (Matei 2:2). În final, după ce au aflat locul în care trebuia să se nască Isus, magii, conduși de stea, au găsit pruncul (Matei 2:11). Bucuria magilor a fost deplină, pentru că în sfârșit au găsit ceea ce ei căutau cu asiduitate de mult timp.

Un alt exemplu pe care doresc să îl prezint, este al păstorilor din Betleem,

care, după ce au fost vizitați de îngeri și după ce au văzut slava lui Dumnezeu strălucind (Luca 2:9), au mers să caute ceea ce pentru ei era un lucru necunoscut. După ce l-au găsit pe Isus, Scriptura ne spune că păstorii au început să slăvească și să laude pe Dumnezeu (Luc. 2:20).

Exemplele pe care le-am enumerat mai sus, constituie pentru noi o învățătură a faptului că multe lucruri sunt necunoscute, și cel mai probabil vor rămâne așa pentru o perioadă îndelungată. Nu putem înțelege de ce îngăduie Dumnezeu situații aparent potrivnice, nu putem înțelege de ce trecem prin greutăți de orice fel, dar ce știm sigur este că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu (Rom. 8:28) și că va veni o vreme când vom înțelege de ce Dumnezeu a hotărât să lucreze într-un anumit fel. Atunci vom slăvi și vom lauda pe Dumnezeu pentru că a lucrat într-un chip minunat. Deși nebuloasa incertitudinii plutește uneori în jurul nostru, totuși viitorul nu rămâne necunoscut, din contră, știm că Dumnezeu coordonează toate evenimentele, inclusiv răsplătirea noastră viitoare care este „*cununa slavei care nu se poate vesteji*” (1 Petru 5:4).

În final, recunoaștem că fiecare dintre noi avem de făcut o alegere: fie ne lăsăm conduși de teamă, îngrijorare și îndoială, fie ne bazăm pe Cuvântul Său care ne spune că noi suntem „*păziți de puterea lui Dumnezeu*” (1 Petru 1:25). Cât de benefic ar fi ca noi să fim acei creștini care să aleagă: bucuria, indiferent de circumstanțele vieții, gloriificarea lui Dumnezeu, indiferent de stările în care ne aflăm și credința în promisiunile Cuvântului Său, indiferent de incertitudinile vieții.

Haideți, de aceste sărbători, și nu numai, să facem ce a făcut Domnul Isus prin venirea Sa în lume, și anume, să aducem speranță și pace, atât prin purtarea noastră, cât și prin proclamarea nașterii Mântuitorului nostru Isus Hristos.

